

Pořad bohoslužeb

25. července - 31. července 2016, MEZIDOBÍ, Žaltář I. týden

ZPRAVODAJ FARNOSTI STARÝ JIČÍN

Vydáno pro vnitřní potřebu farnosti Starý Jičín

24. 7. 2016 - 17. neděle v mezidobí

35./ročník VII.

„Mysl je jako padák. Funguje jenom, když je otevřená.“

Den	Liturgická oslava	Místo	Čas	Úmysl mše svaté
Pondělí 25.7.	Svátek sv. Jakuba, apoštola	St. Jičín	17:00	za † Antonína Hrušku, manželku Ludmilu, † rodiče Hruškovy a Páterovy
Úterý 26.7.	Památka sv. Jáchyma a Anny, rodičů Panny Marie	St. Jičín	17:00	za † Annu Hasalovou, † bratra, švagrovou a rodiče z obou stran, Boží ochranu a Panny Marie pro živé rodiny
		Palačov	15:30	mše svatá
Středa 27.7.	Památka sv. Gorazda a druhů	St. Jičín	17:00	za nemocnou osobu, †tatínka a živé rodiny, Boží ochranu a Panny Marie <i>modlitební společenství</i>
Čtvrtek 28.7.	Čtvrtek 17. týdne v mezidobí	Hůrka	17:30	mše svatá
		Bernartice	17:30	mše svatá
Pátek 29.7.	Památka sv. Marty	St. Jičín	17:00	za † Jana Krutílka, živou rodinu a † rodinu Vahalíkovu
		Bernartice	17:30	mše svatá
Sobota 30.7.	Sv. Petra Chryzologa, biskupa a učitele církve	St. Jičín	17:00 18:00	za † Františka a Martu Rosovy, Boží ochranu pro živou rodinu TICHÁ ADORACE (do 22:00)
Neděle 31.7.	18. NEDĚLE V MEZIDOBÍ	St. Jičín	7:45	za † Jaroslava Slouku při příležitosti jeho nedožitých 80i let, za † rodiče, † bratra
		Bernartice	9:15	mše svatá
		St. Lhota	10:00	mše svatá

Webové stránky farnosti Starý Jičín: farnostsj.wz.cz

Uctívání andělů - uctívání sebe sama?

Úcta k andělům je v kurzu. Ostatně stačí si projít některé knihkupectví: pevnou součástí bývá dnes oddělení esoteriky a různých duchovních cest. V duchovních věcech panuje zmatek: náboženství se privatizuje a odcírkevňuje.

K církvím se hlásí čím dál tím méně lidí. Ale kdo by si myslel, že to znamená ústup zájmu o duchovno, byl by na omylu. **Podle sociologů tvoří věřící v nadpřirozené jevy více než polovinu obyvatel Česka! Zajímavé je, že stoupenci nejrůznějších esoterických proudů pocházejí nejčastěji z vlažných křesťanských rodin,** které navštěvují bohoslužby tak jednou do měsíce a nezastávají ucelenou křesťanskou věrouku (srv. D. Hamplová, 2008). Z náboženství pochytili otevřenost vůči nadpřirozenému, tu si však utvářejí po svém. Prostě jak jim to vyhovuje. Kdo by netoužil po pomoci a ochraně někoho mocnějšího?!

V naší společnosti se masově rozvíjí nová podoba mnohobožství, které sice zahrnuje některé křesťanské prvky, s křesťanstvím však nemá nic společného! Uvědomil jsem si to na jedné návštěvě: přišel jsem nedávno do katolické rodiny s malými dětmi. Všichni pokřtěni a dlouhé roky věřící. Duchovní zmatek byl však patrný po několika minutách, když jsme se v rozhovoru dostali k tomu, že maminka cvičí jógu a provozuje reiki. K Vánocům dostala od manžela, který je přesvědčený o blahodárném vlivu duchovního světa na svou choť, knihu o andělských zjeveních a také soubor "andělských myšlenek" na každý den. A tak maminka medituje o andělech každý den. Když mi to oba manželé nadšeně popisovali, tiše jsem polykal a v duchu se modlil. Jakékoliv slovo varování před tímto nebezpečným spirituálním koktejlem vyvolávalo jen mohutnou obranu vlastní duchovní cesty a útoky na netolerantnost nás křesťanů.

Náš rozhovor mi zněl ještě dlouho v uších. Uvědomil jsem si při něm jeden **důležitý znak esoteriky, kterým je modlářství. Jde o rafinované pomatení.** Jistě, i křesťanská teologie zná myšlenku, že se Boží hlas ozývá v nitru člověka nebo že Bůh je bližší člověku, než člověk sám sobě. Bůh Ježíše z Nazaretu se navíc zjevuje jako ten, který staví člověka do centra své pozornosti. Náš Bůh se skutečně zjevuje jako antropocentrický! Hmatatelným plodem této Boží vlastnosti je vtělený Boží Syn - ten, který nelpěl na své božské důstojnosti, ale za nás všECKY se vydal.

Takovému nesoběstřednému zaměření na druhého, pro kterého hledám dobro i za cenu vlastní oběti, se říká láska. Ano, náš Bůh je láska. Ježíš Kristus nás učí, co to znamená milovat: učinit dobro druhého předmětem svého jednání a chtění. Přesně to udělal Bůh vůči nám. Na této velké skutečnosti je založena naše víra. Kdo tomu nevěří, těžko se může nazývat křesťanem! **Láska k člověku vychází od Boha, nikoliv od andělů**

samotných. Představa dobrých andělů a zlého Boha nebo osudu, před kterým jej andělé chrání, je nekřesťanská!

Jakkoliv je Bůh ochotný vzdát se své důstojnosti, a právě v Ježíši tak činí, přece stále zůstává Bohem, tedy někým nekonečně jiným a větším, než je člověk. Jeho láska, pokud ji přijmu, mě vede k vděčné úctě vůči Bohu samotnému. Jeho láska mě osvobozuje, abych byl schopen milovat. Pokud ve mně láska druhého neprobouzí lásku, pak jeho lásku stále odmítám. Láska se totiž přijímá pouze láskou. A tak se rodí spolupráce charakteristická pro křesťanský život: spolupráce Boha s člověkem. Bůh, který je antropocentrický (zaměřený na dobro člověka), vstupuje do přátelského vztahu s člověkem, který je teocentrický (zaměřený na konání Boží vůle). A protože Bůh je takový, jaký je, vrací se úcta k němu zpátky 'na zem' v podobě dobra pro všechny lidi. Koloběh lásky tak spojuje nebe se zemí.

A v tomto koloběhu hrají podle křesťanské tradice andělé důležitou roli. Oni jsou posíláni Bohem, jsou služebními duchy, kteří nesou Boží zvěst lidem a chrání je před nepřátelskými duchovními mocnostmi. Jako lidé máme jen velmi omezený vzhled do 'světa' andělů. Z biblických svědectví víme, že se andělé klaní před Božím trůnem, že jsou podřízeni Ježíši, Božímu Synu, který je posazen vysoko nad anděly. **Avšak víme také, že jsou andělé, kteří úctou vůči Bohu odmítají, kteří ze sebe samých činí předmět úcty člověka. Na základě apokalyptických knih bible pak víme, že mezi těmito, tzv. padlými anděly a těmi Božími probíhá mohutný boj.**

Křesťanská tradice zná vyzývání andělů, prosby o jejich pomoc a ochranu. Podle čeho tedy rozlišit, kdy se jedná o dobrou úctu k andělům a kdy jde o nebezpečné modlářství? Základním znakem je, zda mě ona andělská bytost vede k úctě a poslušnosti vůči Bohu, který se stal člověkem. Vůči Ježíši Kristu, který přišel v těle. Nikdy mi nezazářil tento důraz 1. listu Janova (4,2-3) tak silně, jako na zmíněné návštěvě. Bůh se stal v Ježíši člověkem, skutečným člověkem, který měl maso a kosti, který se narodil, stárnul a zemřel, který prolil svou krev a se svým tělem vstoupil do nebe. **Cílem Boží lásky není zbavit člověka těla, učinit z něj éterickou bytost apatickou vůči bolesti a proměnám. Cílem Boží lásky je, aby se člověk stal cele člověkem, aby svůj pozemský život proměnil láskou, prožil pro druhé.**

Z úst zmíněných manželů několikrát v rámci obrany jejich esoterického přesvědčení zaznělo: „Pochopili jsme, že Bůh po nás vůbec nic nechce! Křesťané a kněží tak často mluví o tom, že je třeba milovat, že je třeba se obětovat, že musíme dělat to a ono. A to není pravda. Musíme odpustit sobě samým!“ A tam mi svítilo, v čem je ona past falešné úcty k andělům. **Zatímco tyto Boží bytosti vedou člověka k úctě vůči Hospodinu - Stvořiteli a Vykupiteli, která se projevuje láskou a poslušností vůči Ježíši Kristu, činí esoterika středem člověka samého. Andělé jsou podle ní tady proto, aby podporovali mé lidské zájmy, můj komfort, mou spokojenost, mé zdraví a zdraví mých blízkých, můj majetek, můj úspěch v zaměstnání, mou psychickou rovnováhu... Jedná se však o skryté modlářství - modlářství s dobrými úmysly: vždyť nikomu nepřeji nic zlého a nikomu neškodím.** Došlo mi, jak jsem vděčný, že Pán Ježíš Kristus se neřídil touto zvrácenou 'logikou', protože pak by kvůli nám nepřinesl ani jednu obět'. A na kříži by určitě neváhal povolát na pomoc zástupy andělů, aby nemusel zemřít!

Chtěl bych varovat před různými andělskými zjeveními a nejrůznějšími andělskými kulty, které dnes rostou jako houby po dešti! Andělé jistě stojí lidem, a především Bohu, po boku. Podporují každé dílo lásky. Ale ne všichni. Láska, která se nechce projevat láskou, která mi nedává sílu k oběti, která mě nevyvádí z mého sobectví, není láska ale klam! My lidé jsme sice středem

Boží pozornosti, nikoliv však svého vlastního jednání a chtění. **Boží láska nás vykupuje z egoismu. Jako křesťané jsme uvěřili Boží lásce zjevené v Kristu a jsme voláni, abychom se stali Ježíšovými bratry a sestrami, tedy abychom konali vůli nikoliv svou, ale Boží (Mk 3,35).** A ta se poznává ve společenství dalších Ježíšových učedníků, tedy ve společenství církve. **Jakákoliv víra v anděly, která nás nevede do užšího společenství církve, ale naopak nás z církve odvádí pryč a budí v nás představu jakési spirituální elity, je falešná a démonská.**

Jakkoliv to zní drsně, je nutné si uvědomit, že cílem Božího jednání s námi není náš blahobyt a nečinná spokojenost. **Jakýkoliv duch, který nás přesvědčuje, že je s námi všechno v pořádku, že máme být sami sebou takoví, jací jsme, že nepotřebujeme obrácení a smíření s Bohem, tedy Kristovu výkupnou obět' pro ohavnost našeho vlastního hříchu, není z Boha, ale z ďábla!** Pochopit svou vlastní slabost, přijmout ji je jistě nutné. Ale odpustit sobě samému je nesmysl. **Odpuštění je nezasloužený dar lásky od někoho druhého.** Mohu pochopit, že jsem dost možná nemohl jednat jinak, ale i tak jsem Boží láskou vybízen, abych prosil o odpuštění a smířil se s Bohem i s církví.

Odpíchl jsem se od sociologických výzkumů, a také jimi skončím. Podle analýz hodnotových orientací z roku 2007 (srv. L. Prudký, 2009) zastává až 75% české populace postoj, že si život musíme udělat tak příjemný, jak jen je to možné.

Nedivme se pak, že se naše společnost stává rejdištěm magických esoterických kultů, které nás lákají, že nám právě k naplnění našich představ poskytnou účinné nástroje!

/www.vojtechkodet.cz, převzato z webu libocké famostí, autor Jaroslav Loman/

Různá oznámení

Od čtvrtka **4.8.** do neděle **7.8. 2016** se na **Svatém Hostýně** uskuteční duchovní obnova na téma „**RODINA**“. Obnovu povede laický katolický misionář z Indie, **Thomas Paul**, původně strojní inženýr. Intenzivním způsobem zažil dotek Ducha Svatého a dal se s podporou své rodiny zcela do služeb Božích. Od té doby uskutečnil již více než 300 exercicií pro biskupy, kněze, řeholníky a laiky na celém světě. Současně během let na těchto místech vyvinul mnoho Eucharistických adoračních středisek, kde stále probíhá adorace.

„Proč jsou nemocnice a psychiatrické léčebny plné... a naše kostely prázdné?“ Indický misionář by chtěl lidem ukázat, že uzdravující síla vychází z Eucharistie – i dnes, neboť Ježíš je stále tžž včera, dnes i na věky.

Přihlášky: Matice svatohostýnská,
Svatý Hostýn 115,
768 61 Bystřice pod Hostýnem,
tel: +420 573 381 693
email: matice@hostyn.cz

Více o Thomasu Paulovi na www.viraanadeje.cz

